

Aby se usnadnilo uzivání blanketů k listinám a spisům, bylo vysloveno, že lze pokládati povinnost platiti poplatků za splněnou, když náležitě známky kolkové přilepi se na blanketu dříve, nežli se na něm listina neb spis sepiše (nežli se blanket vyplní) lakovým způsobem, aby mezi známkou a sepsáním či vyhotovením, k němuž blanket jest ustanoven, nezbylo místa k nějakému jinému sepsání, a když je překolkuje úřad, jemuž přísluší kolek přeliskuouti neb vyměřovati poplatky přímo splatně. Úřadům tento nepřislouží překolkovati na blanketech známky kolkové, když zmíněná podmínka není splněna.⁴⁾

Oznamování poplatných právních jednání a výkonů úředních.

§ 145.

O povinnosti, činiti oznámení vůbec.

Právo státní pokladny k poplatku nastává tou dobou, když se uzavřelo právní jednání v zemích zdejších. Při právních jednáních, v příčině kterých strany se umluvily o smlouvu písemnou, budiž za tuto dobu pokládán den, kdy byla listina zdelána.¹⁾

By právo toto též mohlo býti účinně přivedeno k platnosti, jest zapotřebí, by správa státní nabyla vědomosti o všech před-

---

nyň pouze při . . . číslech losů posud nepřeškrtautých⁶⁾. (Na místě vyznačeném budiž slovy uveden hromadný počet těchto čísel, na př. „pět“.) (Nař. mín. fn. ze dne 6. února 1863 č. 6499. — Věst. m. f. č. 7, str. 83.)

⁷⁾ Ku překolkování známek kolkových na promesách, když jednotlivé promesy neb listiny, kteréž v příčině oprávnění ku prodeji naděje na výhru promesám na rovně postaveny jsou, zní na více než na jeden los, jsou pouze povolány ve Vídni: Ústřední skladisté pro prodej známek kolkových a jiné úřady v místech okresních fidejistov finančních zemskými úřady finančními k tomu cíli zvlášť naznačené.

Jinak jsou mimo Vídeň pro překolkování povolány úřady pro vyměřování poplatků ustanovené. (Nař. mín. fn. ze dne 23. listopadu 1862 odst. 3. a 4., ř. z. č. 86.)

⁶⁾ Nař. mín. fn. ze dne 20. prosince 1862 odst. 13. (ř. z. č. 102).

¹⁾ Popl. zák. § 44., al. 1.

mětech poplatků, ze kterých nemá býti uhrazena poplatek ihned ve způsobě kolku.

Tož jest příčinou ustanovení poplatkového zákona, jež nařizuje, by o veškerých právních jednáních a úředních výkonech, jež jsou předmětem poplatku přímého, hotovými splatného, učiněno bylo oznámení úřadu a pak-li o tom byly listiny sepsány, by tyto byly předloženy. Mimo to jsou osoby ku přímému zaplacení poplatku povinně vázány, předložili úřadu výkazy a doklady pro vyměření poplatku potřebné.²⁾

Zda-li visí platnost právního jednání, o nez. je, na podmínce, či ne, jest lhostejno. Proto má býti na pr. učiněno oznámení o uzavřených smlouvách, ač jejich platnost visí na podmínce uzavření smlouky; takž sluší oznamovati smlouvy o rozkouskování pozemků, ku kterým jest potřeba zvláštního svolení politického úřadu, aniž by se vyekalo, zda-li splněna bude podmínka, bude-li svolení úřadu politického dáno a pod.³⁾

§ 146.

Komu připadá tato povinnost zvlášť.

Oznámení takové učiniti jsou povinny:

a) *Veřejné úřady neb soudy*, když u nich stalo se skutkem právní jednání poplatku podrobené.

Co zvlášť se týče soudů, jest jim uloženo, sdělovati úřadu pro vyměrování poplatku ustanovenému:

1. Kolku prosté výměry soudní vydané k žádostem tabulárním, jakož i vidimované prepisy listin, po případě ověřené kolku prosté kopie nákrešů k týmž žádostem tabulárním přiložené, když listiny ty obsahují právní jednání přímému poplatku podrobené a když není stranou doloženo, že dotčený poplatek již jest zaplacen aneb že

²⁾ Popl. zák. § 43., al. 1.

³⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 10., al. 1. (č. z. č. 89). — Slov. Nář. mín. řn. ze dne 8. prosince 1866 (č. z. č. 156). — Rozh. mín. řn. ze dne 13. ledna 1868 č. 943. (Přil. p. Kor. č. 12, str. 33; p. Kraj. č. 2, str. 11; p. Dalu. č. 25, str. 128.)

Rozumí se samo sebou, že dle ustanovení poplatkového zákona stranám ponecháno jest právo, žádati za odepsání, po případě za vrácení poplatku, když by nesplněním podmínky právní jednání vůbec nenabýlo platnosti.

v příčině jeho vyměření učiněno již patřičné oznámení přímo při úradě finančním. V případech poslednějších má se soudec na průkaz tento výslovně odvolati ve výměru knihovním svědčícím úradu pro vyměrování poplatku ustanovenému.¹⁾

Přepisy podobných listin, obsahujících právní jednání, kterým se převádí právo vlastnické k nemovitostem nebo právo jich užívání nebo požívání, sluší sdělovati úradům finančním i v případech zamítnutí žádosti za vklad neb záznam, když dle poplatkového zákona dlužno platiti poplatek z právního jednání a nikoli ze vkladu neb záznamů.²⁾

Při dražbách věci nemovitých má soud sděliti úradu, jemuž jest poplatek vyměřiti, ověřeně přepisy dražebních protokolů a příslušných k nim podmínek dražebních.³⁾

2. Poplatná jednání právní při soudě uzavřená, soudu sdělená neb i jím schválená. Sem spadají v první řadě prohlášení soudní, kterými kdo zná se k dluhu, propůjčuje druhému právo, převádí právo na druhého aneb potvrzuje, že mu splněn byl závazek osoby druhé, když tak se stalo v řízení sporném, jakmile upuštěno bylo od řízení dříve, nežli byl pronesen náleze ve věci hlavní; v řízení bagatelním též nežli vynesena byla náleze zastavovací (§ 30. říz. bag.); a když tak se stalo v řízení nesporném, jakmile takové prohlášení bylo podáno.⁴⁾

Mezi zmíněná prohlášení soudní jest řaděno též narovnání soudní.⁵⁾

Prohlášení soudní mohou dle obsahu svého býti předmětem poplatku jak stálého, tak škálového aneb i procentového. Povinnost k oznamování vztahuje se pouze k poplatkům hotovými splatným, tedy pouze k prohlášením soudním,

1) Gls. nař. ze dne 16. března 1851 § 3. b) a § 19. a) (ř. z. č. 67). — Nař. mín. fin. a spr. ze dne 11. listopadu 1882 § 5. (ř. z. č. 159). — Zák. ze dne 23. května 1883 § 1., al. 4. (ř. z. č. 82).

2) Nař. mín. spr. ze dne 2. července 1857 (ř. z. č. 125).

3) Nař. mín. spr. ze dne 4. července 1868 č. 5945. — Nař. mín. fin. ze dne 26. října 1868 č. 34.162. (Věst. m. f. č. 42, str. 286.)

4) Pol. saz. ^{93/53} popl. zák. — Pozn. k pol. saz. ^{98/4} popl. zák. — Zák. ze dne 24. května 1873 § 8., al. 2. (ř. z. č. 97).

5) Pozn. k pol. saz. ^{27/105} popl. zák. — Nař. mín. fin. ze dne 20. dubna 1854 odst. 1. (ř. z. č. 106). V. též § 63.

kteřá jeví se býti předmětem poplatku procentového aneb poplatku škálového a i zde pouze tenkrát, když dle zákona nemusel býti zapraven poplatek kolkem.⁶⁾ 7)

Při podobných prohlášeních budiž též rozeznáváno, zda-li takým prohlášením soudním učiní se teprv právní jednání aneb zda-li o takovém teprv vydá se listina právní aneb zda-li se dotyčné prohlášení soudní netáhne k právnímu jednání dříve již učiněnému. K prohlášením druhu prvního vztahuje se povinnost oznamování v míře naznačené a při prohlášeních druhu posledního budiž rozeznáváno, zda-li strana prokáže buďsi listinou o dřívějším právním jednání sepsanou a připojeným na ni kolkem, buďsi zvláštní kvitací, že poplatek z tohoto právního jednání byl již zapraven, aneb zda-li tak neprokáže. Pouze když průkaz ten nebyl podán aneb když by prohlášení soudní obsahovalo novaci podrobenou poplatku procentovému neb poplatku škálovému, a tento nemusil býti zapraven kolkem, jest soud povinen o takovém prohlášení soudním učiniti oznámení úřadu finančnímu. Jinak jest soudce, odvolávaje se pouze v dotyčném protokole na listinu a na průkaz o zaplaceném poplatku, veškeré další zodpovědnosti prost.⁸⁾

3. Opovědi učiněné při obchodních soudech za příčinou zapsání společnosti obchodní do rejstříku obchodního, necht' byla sepsána písemně společenská smlouva nebo ne.⁹⁾ 10)

4. Veškerý přímému poplatku podrobené rozsudky a nálezy první stolice při jejich vyhotovení,

⁶⁾ V. § 134.

⁷⁾ O otázce, zda-li jest potřebí učiniti oznámení tehdy, když poplatek procentový neb škálový byl zapraven kolkem, ač hotovými mohl býti placen, viz pozn. 29. na str. 442.

⁸⁾ Nař. m. f. ze dne 20. dubna 1854 odst. 1. (ř. z. č. 106).

⁹⁾ Nař. min. spr. a fin. ze dne 18. května 1874 (ř. z. č. 67). — Nař. min. spr. ze dne 12. července 1892 č. 14.126. (Věst. min. fin. č. 35. str. 557.)

¹⁰⁾ Obchodní soudy jsou též povinny o každém zapsání firmy neb změny firmy již zapsané neb jejich majitelů sdělení učiniti úřadu, jemuž jest z dotyčného závodu vyměřovati daně přímé (za příčinou možného předepsání taxy živnostenské). (Nař. min. fin. ze dne 13. května 1860 § 14., ř. z. č. 123. — dto ze dne 9. března 1863 § 30., ř. z. č. 27.) (V. § 95., odst. 3. lit. i).

pak přepisy takých rozsudků a nálezů stolice vyšších při jejich prohlášení¹¹⁾, a konečně rozsudky vůbec, když jde o právní při, v které se poplatky zaznamenávají¹²⁾, když osoba neosvobozená byla odsouzena zcela nebo částečně k náhradě útrat.

Vzhledem k ustanovení, že má býti placen poplatek pouze z rozsudků právní moci nabyvších, byly soudy první stolice poukázány, úřadu, jemuž jest vyměřovali poplatky, měsíčně sdělovati výkazy rozsudků a nálezů podrobených poplatku přímo splatnému, jež v měsíci předcházejícím právní moci nabyly a pak rozsudků a nálezů, ze kterých se sice bylo odvoláno, při kterých však po 6 měsících, počínaje ode dne odvolání, dotyčná akta nebyla předložena.¹³⁾ Za tím účelem jest soudům první stolice zřejmě uloženo, takové rozsudky (o věcech necennitelných, o věcech, jichž hodnota převyšuje 800 zl. neb o vlastnictví věci nemovité, o právo jejího užívání neb požívání, převyšuje-li hodnota 50 zl.) míti ve zvláštní evidenci.¹⁴⁾

5. Každé zapsání úmrtí (každou závěrku soudní při projednání pozůstalosti¹⁵⁾, nechť pak poplatek z pozůstalosti vyměří soud neb úřad finanční¹⁶⁾ a nechť zapraví se poplatek ten kolkem neb hotovými.¹⁷⁾

Sdělení samo nechť se děje od případu k případu aneb nejdéle od 8 do 8 dnů, a úřad vyměřovací nechť potvrdí v knize dodací, že oznámení obdržel připojiv čísla řadová, pod kterými v jeho seznamech sdělené případy byly zanešeny.¹⁸⁾

¹¹⁾ Popl. zák. § 45.

¹²⁾ Nař. min. spr. a fin. ze dne 23. března 1852 § 11. (ř. z. č. 82). — Nař. min. fin. ze dne 31. srpna 1858 (ř. z. č. 137).

¹³⁾ Nař. min. spr. a fin. ze dne 23. března 1852 § 12. (ř. z. č. 82).

¹⁴⁾ Pozn. 3. ku změn. pol. saz. ^{78/103} z r. 1862.

¹⁵⁾ Popl. zák. § 46. — Cís. patent ze dne 9. srpna 1854 § 82. (ř. z. čís. 208).

¹⁶⁾ Srov. rozh. min. fin. ze dne 16. března 1863 č. 10.427. (Příl. p. Štyr. č. 13, str. 53).

¹⁷⁾ Srov. výn. říd. fin. p. Slez. ze dne 8. května 1877 č. 4882. (Příl. p. Slez. č. 9.)

¹⁸⁾ Dolyčná dodací kniha soudu budíž ročně koncem prosince uzavřena a nejdéle do 15. ledna zaslána okresnímu říditelstvu finančnímu, pokud

Mimo toto sdělení přísluší hlavnímu dědici, by soudu pozůstalost projednávajícímu podal výkaz pozůstalosti, který má obsahovati:

- a) majetnost;
- b) dluhy;
- c) veškerý dědce, odkazníky a jejich podíly;
- d) vypočtení poplatku na každého jednotlivce vycházejícího.

Výkazy ty mají býti sdělány dle vzorce predepsaného naričením ministeria spr. a fin. ze dne 23. března 1852 (t. z. č. 84), při čemž má býti následujícího seříděno:

1. V první části „Jména pozůstalosti“ budíž uvedeno ve srovnalosti s inventárem aneb vůbec s příznáním jmění na místě přísahy učiněným především jmění nemovitě se zákonným příslušenstvím podrobně dle jednotlivých a sobe celek tvořících nemovitostí; pak jmění movitě, toto ale podrobně pouze pokud, pokud ustanovení hodnoty záleží na rozličných základech, jako na odhadu soudním, na udání hodnoty od strany samé, neb na kursu bursovním.

Sumy hodnoty položí se do oddělení k tomu naznačených a připojí se k tomu, na čem udání se zakládá. (V. příl. 1/4.)

2. V druhé části „Položky na srážku“ budíž uvedeny:

a) Do výkazu jmění pojaté položky aktivní, ve kterýchž později se shledalo, že nemají právní platnosti aneb že již před smrtí zůstavitelovou byly zapraveny aneb jichž úplná nedobytnost finančním zemským úřadem byla již uznána anebo jichž nedobytnost zvláště se prokáže, při čemž budíž poukázáno k položce inventáře neb příznání jmění, pod kterouž polídanosti ty jsou uvedeny co jmění pozůstalé.

Týmž způsobem jest se zachovati i při jiných věcech, které v inventáři neb v příznání jmění jakožto částky jmění pozůstalostního omylem byly uvedeny;

b) Náklad na nemoc, který při úmrtí zůstavitele dědictví zůstal nezapraven a náklad na pohřeb;

c) dluhy na pozůstalosti váznoucí a

se týče centralnímu úřadu taxovnímu a úřadům pro vyměřování poplatků v Praze, ve Lvově, Linci, Solnohradě, Celovei, Lublani, Terstu, Černovicích a v Opavě.

Země: Příloha k
V ý k a z
 pozůstalosti Jana Michálka, dne . . . . . 189 . . . . . ve . . . . . zeměděloho.
 A. Jmění pozůstalostní.

Soudní okres:

Číslo řadové	P ř e d m ě t	Okres soudní	U d ě n í h o d n o t y							Připomenutí se strany osob závazných	Připomenutí se strany pohledávek	Uznání hodnoty										
			podle	věci ne- movitých	papírů cenných	ostatní jmění	Dobro- mady	z l.	k r.				z l.	k r.	z l.	k r.						
																	z l.	k r.	z l.	k r.		
1	Dům v Praze, Malá strana č. 200.	Praha, Malá strana	soudního oddělení ze d. 20. února 1868	25,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
2	Dům na Smíchovské č. 100	Smíchovský	másto přesešlého ústavního vězení, s ohledem na zřízení ústavního vězení, dle zákona č. 339 z l.	27,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
3	Papírová renta Rak.		dle kursu dne ústavního	—	4,300	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
4	5% zástavní listy české banky hypot.		číslo 101 z l.	—	10,100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
5	4% dít.		číslo 99 z l.	—	4,950	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
6	Jiné jmění movité (incl. pohledávky).		inventáře a odhadu ze dne	—	—	—	12,460	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	Dohromady	—	—	52,000	—	19,350	—	12,460	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	83,810 50

d) věci připadlé z pozůstalosti osobám od poplatku osvobozeným.

Veškerý sub a) d) naznačené položky na srazku budíž uvedeny podrobně a při každé dlužní položce budíž zvlášť uvedeno, zda-li jest hypotekou a kterou zjištěna cili má.

Na konci této druhé části výkazu budíž vytknuto, která suma jmění pozůstalostního po odpočetí položek na srazku vybývá jakožto čistá poplatná pozůstalost. (V. příl. $\frac{2}{2}$.)

3. Ve třetí části „Příkazání jmění pozůstalostního“ budíž vyličen právní poměr mezi těmi osobami, které jakožto dědicové, odkazovníci mají mítí účastenství v pozůstalosti, jich podily a poměr, v jakém byly se zůstavitelem při jeho úmrtí, a jaký v přičině výměry poplatkové jeví se býti důležitým.

Tohoto vyličení jest jenom tehda potřeba, když pozůstalost případnou má osobám, při kterých zákon připouští výhodnější výměry poplatkové (1 neb 4procentové).

Pak-li jsou v pozůstalosti věci nemovitě, budíž zřetelně udáno, na koho přecházejí. (V. příl. $\frac{3}{3}$.)

4. Předmětem čtvrté části výkazu tohoto jsou zvláštní poplatky, které mají býti zapravovány z nemovitého jmění pozůstalostního a z převodů jmění nadvysích se při vykázání jmění pozůstalostního, které (převody) záležejí na jiném právním důvodu nežli na důvodu práva dědičného. (V. příl. $\frac{4}{4}$.)

K výkazům těmto mají též býti připojeny potřebné doklady buďsi v originále buďsi v přepisu vidimovaném, pokud nenačezejí se již ve spisech úřadu projednávacího; při spisech načezzejících se již při úřadě projednávacím postačuje na ně se odvolati.^{19) 20)}

O příkazech passiv a jich hodnověrnosti v § 71., odst. 9.

Povinností soudu jest bděti nad tím, by výkazy jmění pozůstalostního dědici podané byly zařízeny způsobem právě naznačeným, a na soudu pozůstalost projednávajícímu jest dále, by zkoušel správnost a úplnost udání učiněných co do jmění pozůstalostního na základě inventáře, příznání jmění na

¹⁹⁾ Nař. mín. fin. a spr. ze dne 23. března 1852 (ř. z. č. 84).

²⁰⁾ Ustanovení o výkazech v přičině pozůstalostí, z kterých mají bráti poplatek země Rakouské i země Uherské, v. § 148.

B. Položky na srážku.

Předmět	Udání											
	podle	získané		dlahá	pojistitelů osvobozené		dobromamý	uznané		Přípomnění se strany obč. právníků neb. zruš. zruš. zruš.	Poznamenání se strany soudu	
		získané	získané		získané	získané		uznané	uznané			
1	Pohledávka N. N. dle kvitance ze dne 25. března 1899.	3000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2	dto . . . . . č. 17 pro nedobytnost zeras. Nřit. fin. v Praze ze dne	1000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
3	Náklad na nemocu pobřeh: a) . . . . . zl. . . . . kr. b) . . . . . zl. . . . . kr. c) . . . . . zl. . . . . kr.	—	435	—	—	—	—	—	—	—	—	—
4	Pohledávka zjištěná na domě čis. 209 v Praze. Malá strana	—	—	12.000	—	—	—	—	—	—	—	—
5	dto. na úmě č. 100 na Smíchově	—	—	4000	—	—	—	—	—	—	—	—
6	Za dodané zboží tovarníku N. N.	—	—	3500	—	—	—	—	—	—	—	—
7	Legát fondu studijnímu testamentu č. 12.	—	—	—	200	—	—	—	—	—	—	—
	Dohromady	4000	19.385	—	200	—	—	—	—	—	—	—

Po odčítání položek na srážku zůstává čistá pozůstatost 59.675 zl. 50 kr.

Priloha 2
C. Prikázání jméni pozůstalostního.

Číslo řadové	Jména účastníků pozůstalostních, jejich starý a nový dle	Poměr jejich k zůstavě dle	Právní dle	Fidejuci	Léze pozůstalostní		Léze pro vyřízení práva		Připomenuti se strany poplatků neb osob zavázaných	Poznámání se strany soudů
					z léze pozůstalostní	z léze pro vyřízení práva	z léze pozůstalostní	z léze pro vyřízení práva		
1	Anna N. Praha číslo 200-III.	jeho manželka dle listu oddáv. vaého	Odkaz dle testamentu čl. 2.	z léze pozůstalostní v právu b) odkaz na kapitán 10000 z.	1	13.000	1	5.000		
2	Vojtěch N.	jeho dítie dle listu křesních	Právo odkaz dle testamentu čl. 1. stejných dle odkazů na vlastní dědič.	a) Dám č. 100 na Smíchovské b) jméni mořité	1	23.000	1	11.200 50		
3	Anna N.	jeho bratr, úředník v Praze č. . .	Odkaz dle testamentu čl. 4.	Kapitál 10000 z. z. Averdlo nájem, všeob. právo dle v. o. u. úřadu	4	5.000				
4	Marie N.				1	300				
5	Jan N.				1	300				
6	Josefa Brabecová v Praze, služka Zlata-Heřpava	neni příbuznou	Testament čl. 5.	Jméni mořité	1	300				
7	Jiné odkazy N. N., N. N.	dto	Testament čl. 6—10	dto.	8	2.175				
Dohromady						59.675 50				

Příloha 4.

D. Zvláštní poplatky z pozůstatosti nemovitě a z převodů jmění udávších se při vykazání jmění pozůstatostního.

Číslo řadové	Jméno, stav a bydliště a) předěšlého držitele a b) nabyvatele	Právní důvod	Předmět	Udáno pro vymě- ření poplatků		Uznan pro vymě- ření poplatků		Poznamenání se strany poplatníků a osob zavázaných	Poznamenání se strany soudu
				zl.	kr.	zl.	kr.		
a) Jan N.		odevzd. list. ze dne 30. června 1868 závěf	Dům čís. 200-II. v Praze	15.000					
b) Anna N.									
a) Jan N.		kupní smlou- va ze dne 24. ledna 1880	dům č. 100 na Smíchové	27.000					
b) Vojtěch, Anna a Ma- rie N.		závěf							

V PRAZE, dne .....

N. N.

poručník dědiců nezletilých.

místě přísahy učiněného a odhadů soudních, co do průvodů pro položky na srážku a konečně co do správnosti příkázání jmění pozůstalostního vzhledem k ustanovením posledního porčení, k zákonným ustanovením a k prokázanému osobnímu poměru dědiců k zůstaviteli.

Při pozůstalostech ústně projednávaných má býti sdělán řečený výkaz jmění pozůstalostního za spolupůsobení soudu, a povinnosti tohoto jest přihlížeti k tomu, by při tom bylo setřeno ustanovení právě uvedených.

Částky, které při sdělení neb zkoušení těchto výkazů soudem byly uznány za správné, buďte uvedeny v naznačených výkazech „jmění pozůstalostní“, „položky na srážku“ a „příkázání jmění pozůstalostního“ v dotyčných sloupcích „uznaná hodnota“, „uznané položky na srážku“ a „uznáno pro vyměření poplatku“.

Po případě, že by soudy při svých jednáních úřadních sledovaly přestupky zákona aneb jiné vady, nebudíž o tom sepisován zvláštní nálezk, nýbrž nepřislušnosti a nedostatky takové buďtež ve výkazech pozůstalostních uvedeny v rubrice „poznámky soudu“, ²¹⁾ ²²⁾

Tyto výkazy jmění pozůstalostního dle naznačeného způsobu upravené buďtež pak soudem sděleny úřadu, jenž jest vyměřovati poplatky a pak-li by úřad tento sledal, že při vysvětlení čistě poplatné pozůstalosti přípuštěna byla srážka zákonem neodůvodněná aneb že hodnota pozůstalosti neb jednotlivých jejích částí nesprávně byla vypočtena, buďtež číslice, již se dotýče, opravena, poplatek dle opravené sumy vyměřen a sebou poplatníkovi sdělena přičina opravy předsevzaté. ²³⁾ ²⁴⁾

²¹⁾ Popl. zák. § 46. — Nař. min. spr. a fin. ze dne 23. března 1852 §§ 3., 4., 5. a 7. (č. z. č. 82).

²²⁾ V základě tohoto ustanovení nemůže však na soudcech býti žádná, by potvrdovaly, že při listinách a spisech, kterými byly doloženy podeleávky aktivní a passivní, nebyl spáchán přestupek, aneb aby v přičině plnění povinností poplatkových zvláštní prováděly vyšetřování, by k tomuto cíli byly rekvirovány listiny, které soudu ani předloženy býti nemusí a která předložili věřitel ani není povinen, a pod. (Srov. rozl. min. fin. ze dne 26. února 1871 č. 3058. — Příl. p. Hor. Rak. č. 6, str. 34; p. Tyr. č. 2, str. 2; p. Dalm. č. 27, str. 75.)

²³⁾ Nař. min. fin. a spr. ze dne 25. července 1853 odst. 7., 8. (č. z. č. 148).

²⁴⁾ Soudy v Tyrolsku a Vorarlberku byly cirkulátem vrehního soudu p. Tyr. a Vorarlb. ze dne 16. února 1858 č. 593. (Příl. p. Tyr. č. 3, str. 11) po-

Povždy sluší při vyměrování poplatků z pozůstalostí úřadům vyměrovacím vůbec míti na zřeteli, že soudům jest sice uloženo sdělovati úřadům finančním ve formě autentické skutkovou povahu na základě spisů projednávacích, že pro vyměření poplatku tato sdělení mají býti základem vyměrování, že ale nemusí býti přihlíženo k výsledkům projednávání pozůstalostního, které po různu mohou spočívatí na dohodnutí se stran a které nemohou prejudikovati nárokům eráru.²⁵⁾

Povinnost soudů, sdělovati úřadům pro vyměrování poplatků ustanoveným, zapsání úmrtní, jest pravidlem a pouze výjimkou jsou soudy povinnosti té zproštěny tehdy, když zjištěna jest úplná nemajetnost zemřelého aneb když veškerá pozůstalost bez srážky passiv nepřevyšuje 50 zl. a když tato přejíti má na zůstavitelovy rodiče neb děti jak manželské tak nemanželské a jejich potomky neb na zbyvšího manžela v době smrti zůstavitelovy nerozloučeného (v. § 68., odst. 2. a. 1.). Rozumí se samo sebou, že v případech, že by později jmění se vyskytlo aneb jiné osoby co dědicí měly nastoupiti, též soud jest povinen dodatečně učiniti o tom patřičné sdělení.²⁶⁾

Soudům jest uloženo, sdělovati veškerá zapsání úmrtní úřadům finančním a těmto opět jest uloženo veškerá sdělení taková míti v patrnosti tak dlouho, pokud nedošly zmíněné výkazy jmění pozůstalostního. Poněvadž však v případech, ve kterých jest na soudečích samém vyměřiti poplatek z pozůstalosti (v. § 209., odst. 6.), nemají býti sdělovány výkazy pozůstalostního úřadu finančnímu, nelze proto tomuto dotyčná jemu sdělená zapsání úmrtní vyznačiti co odbytlá či vyřízená a by toto bylo umožněno, jest soudům nařizeno, dodávati čtvrtletně úřadu pro vyměrování poplatku usta-

ukázány, ve výkazech pozůstalostních povždy přesně, jasně a určitě uvéstí též hodnotu příslušenství (tandus instructus), odkazy k dobročinným účelům a jiné odkazy, které nelze na srážku úřadovati, odkázané užívání a konečně příkázání pozůstalosti.

Podobného nařizení dostalo se též soudům v Čechách výnosem vrchního soudu zemského p. Čechy ze dne 24. července 1876 č. 19.512. (Pril. p. Čechy č. 16, str. 79.)

²⁵⁾ Slov.: Nál. spr. s. ze dne 6. října 1877 č. 1280 (Budw. L, 131). — Schuster's Commentar zum Ges. über der Verf. zum Streitsachen (1878). Str. 298.

²⁶⁾ Nař. min. fn. ze dne 20. dubna 1854 odst. 2. (ř. z. č. 106).

novému výkazy o odevzdaných neb věřitelům na místo placení přenechaných (iure crediti odevzdaných — pat. ze dne 9. srpna r. 1854 § 73. — ř. z. č. 208) pozůstalostech movitých, ze kterých ve čtvrtletí právě minulém byl zapraven poplatek kolikem.

Od 1. července 1890 počínajíc mají soudy sdělovati úřadům finančním podobné výkazy též o úmrtních zapsáních, jež z nedostatku jmění byla odbyta (pat. ze dne 9. srpna 1854 § 72. — ř. z. č. 208). K účelu tomu má býti použito určitého formuláře $\frac{2}{5}$ (viz str. 443) a výkazy samy buďtež dodávány úřadu finančnímu (bernímu) do 8 dnů po uplynutí každého čtvrtletí.²⁷⁾

Na formali budiž pro vyplnění formuláře tohoto uvedeno:

1. Ve výkazech těch obdržíž každá pozůstalost své číslo řadové. Počátkem každého roku budiž číslem 1. počato a v pořádku aritmetickém budiž dále zaznamenáváno až do konce roku.^{28) 29)}

2. Hodnoty tvořící základ pro vyměření poplatku procentového buďtež do dotyčených rubrik zaeseny částkami dle § 7. zák. ze dne 13. prosince 1862 (ř. z. čís. 89) zaokrouhlenými (v. § 16.).

3. V případech, že má místa slevení poplatku $3\frac{1}{2}\%$ aueb $1\frac{1}{2}\%$ z nemovitosti předepsaného, budiž toto vyznačeno v rubrice poznámek.

4. Poplatky procentové buďtež vyznačeny plným obnosem tedy i s přírůzkou mimořádnou.

²⁷⁾ Nař. m. f. ze dne 21. prosince 1888 č. 41,682 a Nař. m. spr. ze dne 6. března 1863 č. 2010 a ze dne 27. prosince 1888 č. 19,341. (Věst. m. f. č. 55, str. 882 — v. též příl. p. Štyr. č. 1, str. 2 z r. 1889; p. Kraj. č. 1, str. 1 z r. 1889. — Nař. m. f. ze dne 14. března 1863 č. 12,897. (Věst. m. f. č. 13, str. 112.)

²⁸⁾ Nař. m. spr. ze dne 31. března 1885 č. 3268. (V. Ges. 9. Febr. 1850, Úř. vyd. 1886 str. 36.) — dto 27. prosince 1888 č. 19,341. (Věst. m. f. č. 55, str. 882.)

²⁹⁾ Dle § 6. lit. c) zák. ze dne 13. prosince 1862 (ř. z. č. 89) lze z pozůstalostí, jež skládají se z věcí movitých, zapraviti poplatek též kolikem, i když by poplatek bez přírůzky převyšoval 20 zl. (s přír. 25 zl.)

Kdy soudy mají právo a povinnost vyměřiti poplatek z pozůstalostí jimi projednaných v. § 209. (odst. 6.).

Pak-li by k žádosti stran za přicinou rychlejšího odevzdání pozůstalostí soud k tomu svolil, aby byl zapraven poplatek z pozůstalostí movitých, i když by převyšoval bez přírůzky 20 zl. (s přír. 25 zl.), kolikem, není proto soud nijak sprostěn povinností sděliti výkazy pozůstalostí úřadu finančnímu, kterému v tomto případě vyměření poplatku přísluší. (Srv. důkladně v tomto směru nařízení řed. fin. p. Slezsko ze dne 8. května 1877 č. 4882. — Příl. p. Slezsko č. 9.)

v měsíci 189

- I. odevzdaných pozůstatosti, ze kterých byl zapraven poplatek kolikem;
- II. věstěním na místě placení přenechaných z věci movitých se sdávajících pozůstatosti, ze kterých byl zapraven poplatek kolikem;
- III. vyřízených úmrtích zapsání, při kterých pozůstatostní jednání nemělo místa proto, že nebylo jmění.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11			
Číslo a datum imatriční zpr.	Číslo a datum imatriční zpr.	Zůstatkotele	Pozůstatok	Druhý pozůstatok	Město	Město	Číslo a datum imatriční zpr.	Vyměřené poplatky s úhrasou			Číslo a datum imatriční zpr.		
								a	b	c		d	e
		jméno, po- stavění a bydliště	číslo a výšost, movité věci	a stavby	číslo domu	číslo domu	číslo a datum imatriční zpr.	a	b	c	d	e	f
								st.	su	z	s	h	u
								III.	II.	III.	III.	III.	III.
								kr. zl.	kr. zl.	kr. zl.	kr. zl.	kr. zl.	kr. zl.
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

*) Ve výkazech pro Tyrolsko a Vorarlberské dělí se rubrika 4. a) na čtyři části: oddílčet. z nichž první zni: a) spověšená hodnota, a druhá b. "Hodnota, die negy. rohn. ze dne 11. ledna 1899", Pojoboz dělí se rubrika 5. dluhy a srážky ve dvě části oddílčet: a) "Pověšená suma", a b) "Částka poměrná na poplacenou hodnotu pozůstatosti vycházející".

5. V případech společenství státek budiž pojata pouze polovice ne jenom do rubrik hodnot, jak aktiv tak i passiv, nýbrž i do rubrik pro berní data určených.^{30) 31)}

6. Do rubriky 5. budiž při výkazech I. a II. postavena posvšechná suma dluhů a ostatních závazků zůstavitelových, které dle ustanovení zákonných bylo od pozůstalosti odpočísti, pak náklad na nemoc a pohřeb.

7. Při pozůstalostech iure crediti odevzdaných budtež uvedeny v rubrice 9. d) poplatky, jaké z úplaty za pohledávky na přejímatele pozůstalosti přešly a do rubriky 9 e) poplatky, jaké z úplaty za ostatní jmění movité byly zapraveny (v. § 59.).

6. Přepisy výměřů, kterými povolují se vklady do knih veřejných pro nabytí práv věcných. Úřadu, jenž vede knihy veřejné, jest uloženo, ihned po předsevzatém výkonu úředním sděliti úřadu naznačenému vložení listiny i s doklady³²⁾ a pak výtahem z veřejných knih též břemena vtolením

³⁰⁾ Nař. m. f. ze dne 14. března 1889 č. 6658. (Věst. m. f. č. 6, str. 22); dlo ze dne 21. listopadu 1890 č. 10.925. (Věst. m. f. č. 51, str. 386.)

³¹⁾ Každá kategorie pozůstalostí, co do výkazů pojímou jest přikázáno, budiž pro sebe tak uvedena, že na konci jedné kategorie povždy zůstane prázdné místo pro součet. Při každé jednotlivé kategorii budiž každý případ pozůstalosti opatřen zvláštním číslem po celý rok pořáde jdoucím.

Neuděl-li se během měsíce v té neb oně kategorii žádný případ, budiž to krátce poznamenáno a pak-li by vůbec do žádné kategorie nebylo co zanésti budiž učiněno oznámení záporné (negativní).

Při vyplňování rubrik má býti šetřeno největší přesností. Poplatky stále, na př. z testamentu nelze zanésti ani do rubriky poplatku procentového ani škálového, nýbrž do rubriky „poznámek.“

Pozůstalosti od poplatku osvobozené (na základě pol. saz. ³³⁾ č. 11) f) popl. zák., aneb na základě nař. m. f. ze dne 31. srpna 1858 — č. z. č. 138 aneb na základě § 1. zák. ze dne 31. března 1890) nemají býti pojímány do žádné z kategorií (I—III.); by však úřadům lnanučena umožněna byla evidence všech jím ku vyměření poplatku nezastlaných pozůstalostí, budtež takové osvobozené pozůstalosti po kategoriích III. uvedeny co poznámky. Poznámek, že takových pozůstalostí během měsíce nebylo, není potřeba.

Pozůstalosti prodloužené, z nichž žádný nemá býti placen poplatek, budtež zařazený mezi případy kategorie I. a sebou budiž v rubrice poznámek vyznačena o osvobození rozhodující okolnost, že totiž převod stal se v případě smrti. (Srv. nař. m. spr. ze dne 30. dubna 1894 č. 7842. Věst. m. spr. č. 17; — příl. k věst. m. f. č. 5, str. 22; příl. p. Kraj. č. 10, str. 34.)

³²⁾ Popl. zák. § 47. — Srv. též cirk. vřeh. zem. soudu p. Čechy ze dne 11. března 1878 č. 7661, kterým bylo seřazení ustanovení těchto přímě nařizováno. (Příl. p. Čechy č. 7, str. 39.)

právního jednání mlčky převzatá.³³⁾ Zda-li vklady ty jsou poplatku podrobeny, či poplatku prosty, nemá na povinnost nanačtenou žádného vlivu.³⁴⁾

Konečně mají býti sdělovány výměry, kterými se povoluje výmaz v knihách veřejných a které na předepsání poplatku mají vliv a sice:

a) Výmazy dočasného obmezení vykonávání práva vlastnického jako výmaz služebnosti poživací neb užívání aneb výmaz tak zvaných výměnků; pak

b) výmazy k žádosti oprávněného, když právní jednání, kterým zrušeno bylo právo, jež vymazáno býti má a zapravení poplatku z tohoto právního jednání nebylo prokázáno; a

c) když v zemích, ve kterých měl platnost patent akcidenční, povolí se výmaz zbytku kupní ceny aneb passiv na účet kupní ceny předzatyých a když právo, které vymazáno býti má a právní jednání, spadající do doby platnosti zmíněného patentu ze dne 15. května 1779 a když nepodá se doklad pro to, že dle zásad téhož patentu zapraven byl již poplatek z hodnoty práva, které vymazáno býti má.³⁵⁾

Povinnost činiti sdělení úřadům poplatky vyměřujícím jest uložena soudům, jimž jest rozhodovati o věci, jež sdělena býti má. Ve směru tomto vznikly pochybnosti o tom, který soud učinili má předepsané sdělení v případech, ve kterých jde o schválení prodeje věci nemovitých poručenečům a svěřenečům náležitých, které dání přísluší dle cis. pat. (předpisů o příslušnosti soudní) ze dne 20. listop. 1852 (ř. z. č. 251, § 83.; pak ř. z. č. 261, § 76.) soudnímu dvoru první stolice, zda-li totiž tak učiniti má soudní dvůr první stolice neb soud okresní co úřad poručenský a opatrovnícký. Rozhodnuto jest, že povinnost ta připadá soudům okresním.³⁶⁾

³³⁾ Nař. m. f. ze dne 2. prosince 1850 odst. 7. (ř. z. č. 470).

³⁴⁾ Zvlášť byla soudům uložena povinnost, činiti oznámení o veškerých vkladech do veřejných knih, jichž předmětem jsou pozemky, c. k. železničním ředitelstvím dopravním pro železnice zakoupené. Úřad, kterému oznámení mají býti učiněna v. § 147., odst. 7. (Nař. m. f. ze dne 23. listopadu 1893 — ř. z. čís. 168.)

³⁵⁾ Nař. m. spr. ze dne 13. února 1854 (ř. z. č. 41).

³⁶⁾ Nař. m. spr. a fin. ze dne 22. září 1858 (ř. z. č. 155). — Nař. min. spr. ze dne 5. prosince 1875 č. 15,547. — Rozh. m. f. ze dne 23. prosince 1875

Vedle uvedené povinnosti, činili oznámení o jednolliových výkonech úradních, jest též soudům uloženo, k žádosti úradů pro vyměrování poplatků povolanych činili tento rozličná sdělení a sdělovali jim k účelu naznačenému pomůcky při soudu se nalezající.³⁷⁾

Tak bylo soudům uloženo, k žádosti úradů poplatky vyměřujících vysloviti se o základech pro výměření poplatků, a za takové základy bylo uvedeno :

a) Pojmenování či označení právního jednání neb úradního aktu podle práva občanského a podle srovnávajícího se s ním pojmenování sazby poplatkové totiž: koupě, směna, darování, rozsudek či nález v rozepři vedlejší neb konečné, atd.;

b) označení předmětu právního jednání neb úradního aktu, dle kterého se má poplatek vyměřiti;

c) v případě, že by listina neb spis obsahoval dve neb více právních jednání anebo taková ustanovení, jez mají míti vliv na výměření poplatku -- udání této rozličné povahy jednání právních a ustanovení; pak jejich účinek na výměření poplatku, na př. při rozsudecích udání, zda-li bylo převedeno jakés jmění čili nic;

d) udání hodnoty, dle které se má poplatek vyměřiti a pak-li by věc nebyla cenitelná, udání okolností této;

e) zkoušení a udání vzájemného poměru osob při právním jednání súčastněných, když na takovém poměru visí výměra poplatku;

f) označení položky sazby, pod kterou by mělo býti vřađeno jednání právní neb akt úradní;

g) udání poplatků, které za tou příčinou jsou již zapraveny způsobem kolku neb hotovými; a

h) udání všech okolností při soudním řízení zpozorovaných, které mají za účinek zvýšení poplatku neb uložení nějaké pokuty aneb náhrady útrat.³⁸⁾

Dále jest povinností soudů v případech, kde soudní řízení týká se věci, z níž sluší zapraviti poplatek dle hodnoty její, přidržeti

č. 32.756. (Pril. p. Čechy č. 1, str. 1 z r. 1876; p. Kor. č. 2, str. 3 z r. 1876; p. Kraj. č. 1, str. 3 z r. 1876; p. Hor. Rak. č. 2, str. 8 z r. 1876.)

³⁷⁾ Popl. zák. § 43., al. 2.

³⁸⁾ Nař. m. spr. a fin. ze dne 23. března 1852 § 2. (r. z. č. 82).

strany přítomné k udání potřebné hodnoty — pak-li by vůbec ještě nebyla dána neb udána — aneb předsevzítí soudní odhad, buďsi že strana za to žádá, buďsi že není tu základů pro vyměření poplatku dostačitelých.

Pak-li by strana ihned podala základy pro vyměření poplatku dostačitelné neb pak-li by si ponechala předložiti tyto přímo úřadu finančnímu, učiníž o tom soud sdělení úřadu poplatky vyměřujícímu a soudní odhad nebudíž předsevzat.³⁹⁾

Zda-li sdělení dalších spisů soudních úřadům, jimž jest vyměřovati poplatky, jeví se býti potřebou, přísluší rozhodovati úřadům finančním. Tento má býti pravidlem, že udání, jež učiní, potvrdí neb opraví soud na základě listin neb spisů stranami předložených aneb v soudním uschování jsoucích nemají vyžadovati žádných dalších dokladů listinných⁴⁰⁾ a že — pokud toho jinak posouzení jednotlivých případů vyžaduje — do spisů nahliženo býti má v místě soudním a že za sdělení originálních spisů může pouze tenkrát býti žádáno, když nahlednutí do nich v místě soudním nenmůže dle důkladné prozkoumání předmětu aneb, když by tak státi se mohlo pouze v době delší, aneb když dotyčné orgány správy finanční pro vyměrování poplatku povoláné nemají svého sídla v místě, kde jest soud a když v těchto případech lze soudům sdělití spisy bez porušení řádného pořádku práce. — Pak-li by sdělení spisů soudních, za něž bylo žádáno úřadem finančním, mělo míti za následek průtah záležitosti v jednání jsoucí neb některého úředního výkonu soudcovského, jest na soudu, by úřadu finančnímu o překážce bez odkladu učinil oznámení a, by spisy ihned sdělil, jakmile překážka byla odstraněna aneb úřední výkon ukončen. — Povinností úřadů finančních jest, sdělené jim spisy (originály) bez odkladu vrátiti, jakmile za jich vrácení se strany soudu za příčinou úředních výkonů soudcovských bylo žádáno, avšak v případě potřeby buďtež pak tytéž spisy později — po skončeném řízení soudním — soudem opět sděleny úřadu finančnímu.

Pak-li by ten který výkaz o pozůstalosti nebyl sdělán správně neb úplně, tak že by nebylo lze s náležitou důkladností předsevzítí vyměření poplatku, buďtež soudu sděleny vady a za doplnění neb opravení žádáno, a to povždy krátkou cestou, když nalézá

³⁹⁾ § 10. téhož nařiz.

⁴⁰⁾ § 8., al. 1. téhož nařiz.

se soud v lémž místě, jako úřad vyměřovací. Odepře-li soud vyhověti žádosti — což jím má povždy býti poznamenáno písemně s udáním příčiny —, budíž po případě předložen předmět zemskému úřadu finančnímu.⁴¹⁾

Jsou-li po ruce skutečnosti, ze kterých vychází na jevo, že nesprávně neb neodůvodněně jest soudní potvrzení, které má vliv na poplatnost vůbec aneb na výměru poplatku, budíž předepsanou cestou úřední učiněno o tom oznámení zemskému úřadu finančnímu, jemuž pak jest zkoušeti podstatnost závady a po případě, že nalezne závadu odůvodněnou, dorozuměti se v té příčině s vrchním soudem zemským.⁴²⁾

Nalezené úřadem vyměřovacím skutečnosti, z nichž vychází na jevo, že zamlčeny byly předměty pozůstalostní, buďtež oznámeny okresnímu úřadu finančnímu, by tento zavedl řízení trestní (v. § 172.) a sebou učinil o tom oznámení soudu pozůstalost projednávajícímu.⁴³⁾ Z té příčiny nemá však zdržováno býti vyměření a zapravení poplatku z pozůstalosti skutečně vykázané.⁴⁴⁾

Z přesného setření ustanovení o uvedených nařízeních ze dne 27. března 1852 (ř. z. č. 84) a dne 25. července 1853 (ř. z. č. 148) mají býti právi veškeré orgány poplatky vyměřující.⁴⁵⁾

Setření povinnosti poplatkovým zákonem soudům uložených bylo — jakmile nabyt platnosti zákon ze dne 18. března 1878 (ř. z. č. 31) o promlčení daní a poplatků — nařízením min. spr. ze dne 21. července 1878 č. 9309 soudům zvlášť na paměť uvedeno a sebou též opětně poukázáno k nemilým následkům § 75. popl. zák. a § 418. důchod. zák. trest. (§§ 172., 175.), které se zanedbáním povinností těch nevyhnutelně musí býti spojeny, neb tak vyžadují zájmy eráru, které nešetřením předpisů uvedených ve značné míře mohly by býti poškozovány.⁴⁶⁾

⁴¹⁾ Nař. m. f. a spr. ze dne 25. července 1853 odst. 1. a 2. (ř. z. č. 148).

⁴²⁾ Nař. m. f. a spr. ze dne 25. července 1853 odst. 3. (ř. z. č. 148).

⁴³⁾ Toto ustanovení poslední plati — jak se samo sebou rozumí — pro případy, v kterých není na samém soudu pozůstalost projednávajícímu, by poplatek vyměřil.

⁴⁴⁾ Nař. m. f. a spr. ze dne 25. července 1853 odst. 4. (ř. z. č. 148).

⁴⁵⁾ Srv. výn. zem. řed. fin. p. Čechy ze dne 17. května 1889 č. 30.282. (Přil. p. Čechy č. 39, str. 29.)

⁴⁶⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 5. září 1878 č. 19.672. (Přil. p. Mor. č. 12, str. 44; p. Slez. č. 12; p. Kor. č. 16, str. 47; p. Tyr. č. 15, str. 55.) — dle ze dne 23. prosince 1875 č. 32.756 (Přil. p. Čechy č. 1, str. 1 z r. 1876;

Co se týče úřadů politických, bylo těmto co úřadům živnostenským nařizeno sdělovati úřadům pro vyměřování daní přímých ustanoveným spisy o případech vyhotovování živnostenského listu neb udělení koncese a vyznačení závodu v rejstříku živnostenském.⁴⁷⁾

Ředitelstva pošt a telegrafů jsou poukázána, na služebních smlouvách uzavřených s neerárními poštmistry, poštovními expeditory a správci úřadů telegrafních učiniti poznámku: „Tato bez kolku vyhotovená smlouva budiž za příchodu vyměření poplatku za propůjčení služby dle pol. saz. $\frac{86}{40}$ a) zák. ze dne 13. prosince 1862 vycházejícího sdělena v ověřeném přepisu úřadu pro vyměřování poplatků (sidlo ředitelstva, jehož se dotýče)“ a pak tomuto úřadu pro vyměřování poplatků sděliti:

1. při vyhotovení nových smluv originál smlouvy a její přepis výpravnou ředitelstva ověřený, a

2. jde-li o změnu dřívější smlouvy služební, buďsi ve formě dodatku k této, buďsi ve formě výnosu ředitelstva, originál tohoto dodatku uld. i s ověřeným jeho přepisem a sebou s originálem prvotní smlouvy a předcházejících jejích dodatků neb změn.

Originály buďtež úřadem pro vyměřování poplatků co nejrychleji vráceny ředitelstvu, jehož se dotýče.⁴⁸⁾

Při obcích bude potřeba rozeznávati hospodářské úkony obcí od úkonů jejich v oboru veřejné správy. Ve směru prvním jeví se býti právní jednání obce se týkající právními jednáními uzavřenými s obcí a nikoliv před úřadem neb při úřadě obecním; pročež sluší v těchto případech učiniti oznámení, jak se strany obce, tak se strany druhé totiž od obou právní jednání uzavírajících stran, jak v násl. odst. d) jest naznačeno.*)

p. Hor. Rak. č. 2, str. 3 z r. 1876; p. Kor. č. 2, str. 8 z r. 1876; p. Kraj. č. 1, str. 3 z r. 1876.)

⁴⁷⁾ Nař. m. vnitř. a fin. ze dne 22. dubna 1860 odst. 2. (ř. z. č. 102). — Ustanovení toto může ovšem býti účinným pouze tenkrát, když není úřad živnostenský sebou úřadem pro vyměřování přímých daní ustanoveným; tedy v hlavních městech jednotlivých zemí, ve kterých pro naznačené úřední činnosti zvláštní úřady jsou ustanoveny.

⁴⁸⁾ Rozh. m. t. ze dne 1. září 1892 č. 30.479. (Příl. p. Hor. Rak. č. 13, str. 61.)

* V. Pražák: Rakouské právo ústavní (1895) I. str. 313. — Nál. spr. soudů ze dne 13. dubna 1886 č. 969. (Budw. X. 3012.)

b) *Notáři, advokáti neb pod veřejným ověřením zřízení jednatele nebo zástupci*, když poplatná právní jednání byla uzavřena před notářem neb za spolupůsobení advokáta neb veřejného jednatele neb zástupce.⁴⁹⁾

Oznámení buďtež doložena prepisy dotčených listin poplatně právní jednání obsahujících, po případě potřebnými doklady dalšími.^{50) 51)}

Co zvláště se týče notářů, má jim na učiněné oznámení vydáno býti potvrzení co doklad, že dostali povinnosti jim uložené.⁵²⁾ Povinnost oznamovati právní jednání vztahuje se na veškerý případy, ve kterých notář měl vliv na uzavření právního jednání; zda-li byla vyhotovena listina notářská nebo ne, jest proto lhostejno, že i v případech posledních dle § 5. řádu not. ze dne 25. července 1871 (ř. z. č. 75) zřejmě uloženy jsou notáři povinnosti jednatele veřejně ověřeného. Jednoduché legalisování podpisů na kupních smlouvách notářem nelze však míti ani za zhotovení smlouvy ani za spolupůsobení při uzavření jednání právního, nechť pak podpisy zmičně byly již na listině dány aneb teprv v přítomnosti notáře připojeny.⁵³⁾

Učiněným oznámením jest s notáře svalena veškerá zodpovědnost za poplatek hotovými splatný, nemůže tedy od něho zaplacení poplatku býti žádáno, leda že by

⁴⁹⁾ Popl. zák. § 44. b).

⁵⁰⁾ Srv. nař. m. spr. a fin. ze dne 27. listopadu 1858 odst. 1., al. 2. (ř. z. č. 223).

⁵¹⁾ Povinná oznámení poplatných jednání právních se strany notářů jsou též prosta poštovního, když jsou uzavřena pečeti notářskou a když dle art. V. zák. ze dne 2. října 1865 (ř. z. č. 108) o bezplatném užívání zařízení poštovních opatřena jsou poznámkou „Na vyzvání úřední“ (Über amtliche Aufforderung“). (Srv. rozh. m. f. ze dne 8. června 1879 č. 13.734; — rozh. m. obch. ze dne 8. května 1879 č. 6891. — Pril. p. Mor. č. 6, str. 23 z r. 1880; p. Korut. č. 14, str. 72; p. Kraj. č. 6, str. 29; p. Hal. č. 7, str. 27; p. Buk. č. 7, str. 29.)

⁵²⁾ Doklady, které s prepisem listiny sebou byly předloženy, buďtež úřadem poplatky vyměřujícím vráceny a že tak se stalo, má sobě tento úřad nechtí potvrditi na prepisu potvrzení vydaném notáři o tom, že povinné oznámení učinil. (Nař. m. spr. a fin. ze dne 27. listopadu 1858 odst. 11. — ř. z. č. 223.)

⁵³⁾ Srv. rozh. m. f. ze dne 7. dubna 1858 č. 17.976. (Pril. p. Rak. č. 3, str. 5); dto ze dne 14. února 1861 č. 73.860. (Pril. p. Rak. č. 5, str. 9.)

v učiněném oznámení sám dobrovolně ku placení se byl přihlásil.⁵⁴⁾

Při listinách notářských, jež jsou podrobeny poplatku přím o splatnému a sebou poplatku (škálovému a stálému) splatnému kolkiem, budiž tento (kolkek) zapraven a, že tak se stalo, budiž uvedeno v učiněném oznámení za příčinou vyměření poplatku přímo splatného.

Při právním jednání, jež nebylo uzavřeno před notářem, nýbrž které jest pouze základem dalšího spisu notářského nebo tvoří-li pouze přílohu tohoto a jež co do povinnosti oznámení spadá pod následující odstavec *d)* jest povinnosti notářovou nalezené snad přestupky poplatkové oznámili úřadu finančnímu.⁵⁵⁾ (V. § 175.)

c) Soudům rozhodčím jest uloženo sdělovali úřadům poplatky vyměřujícím veškery své nálezy rozhodčí ve všech vyhotoveních původních a jedním vidimovaným (kolku prostým) prepisem a to do 8 dnů počítaje ode dne jich vynesení. Úřady fin. jsou povinny příjem zmíněných spisů potvrditi.

Vyjaty jsou pouze nálezy, jejichž předmětem jest právní jednání poplatku škálovému podrobené a když hodnota jeho nepřevyšuje 200 zl.⁵⁶⁾ ⁵⁷⁾

⁵⁴⁾ Nař. min. spr. a fin. ze dne 27. listopadu 1858 odst. 1., al. 3. a odst. 8. (č. z. č. 223).

⁵⁵⁾ Nešetření tohoto ustanovení se strany notáře nemá sice za následek, že by jemu snad proto měl býti předepsán poplatek jednoduchý neb zvýšený neb že by snad ze zvýšeného poplatku měl býti právo, jak ustanoveno jest při právním jednání před notářem uzavřeném (§§ 158., 174.); avšak nésti mu bude zodpovědnost za to, když by opomenutým neb opožděným oznámením stal se poplatek zcela neb částečně nedobytým. (Srov. rozl. min. fin. ze dne 14. února 1861 č. 73.860. — Pril. p. Rak. č. 5, str. 9.)

⁵⁶⁾ Zák. ze dne 29. února 1864 § 18., al. 4. (č. z. č. 89).

⁵⁷⁾ Úřad, jenž sdělení učiněno býti má, jest oprávněn žádati na stranách, v jejichž záležitosti nález rozhodčí byl vynesen, doklad:

a) zda-li o sporném jednání právním byla vyhotovena listina právní.

b) zda-li z něho byl náležitý poplatek zapraven, a

c) pak-li jde o právní jednání, které jest podrobeno poplatku i bez vyhotovení listiny právní, zda-li bylo toto ku vyměření poplatku ohlášeno.

Úřad tento vyměří — nebyla-li vyhotovena žádná listina — poplatek z nálezu rozhodčího dle výměry pro nálezy rozhodčí zákonem stanovené (v. § 106.); pak-li ale byla vyhotovena listina a, nebyl-li podán doklad sub *b)* a *c)* žádaný, vyměří vedle poplatku z nálezu rozhodčího ještě zvlášť poplatky z právního jed-

Podobně mají soudy živnostenské sdělovati úřadům poplatky vyměřujícím přepisy nálezů do knihy nálezů zanesených.⁵⁸⁾

d) Mimo případy uvedené sub a) až sub c) strany samy jichž se dohlýče. Tyto jsou povinny nejenom předepsané oznámení učiniti, nýbrž i podávati úřadu poplatek vyměřujícímu potřebné průkazy a doklady.⁵⁹⁾

Povinnost tato se vztahuje jednak ke všem osobám, jimž jest zapravovati poplatek bezprostředně čili přímo neb hotovými a jednak není žádný činěn rozdíl mezi přímými poplatky z právních jednání a mezi přímými poplatky druhů jiných. Proto dlužno čítati mezi osoby ku podávání zmíněných pomůcek povinné též obec, zastupitelstva rozličná a vůbec osoby právnické a dále dlužno proto čítati mezi poplatky, pro jichž vyměření může dokladů, výkazů a pod. býti žádáno, též ekvivalent poplatkový.⁶⁰⁾ 61)

nání a po případě pokuty s nešetřením ustanovení zákona spojené, vybere poplatky a vrátí směřému soudeci původní vyhotovení nálezu rozhodčího, na němž má též úřadem býti potvrzeno, že povinností bylo za dost učiněno. (Pozn. k § 18. zák. ze dne 29. února 1864, ř. z. č. 20).

Není-li vyměření poplatku z nálezu rozhodčího ve smyslu právě uvedeném z jakýchkoliv příčin ihned možno, může prvotní vyhotovení opatřené klausulí oznamovací vráceno býti straně, kde pak pro vyměření poplatku má býti zpět podržen vidimovaný přepis listiny. (Srov. rozh. min. fln. ze dne 28. srpna 1879 č. 7876. — Příl. p. Buk. č. 10, str. 31.)

⁵⁸⁾ Zák. ze dne 14. května 1869 § 79., al. 3. (ř. z. č. 63).

⁵⁹⁾ Popl. zák. §§ 43., al. 1. a 44. c). — Naf. min. fln. ze dne 2. prosince 1850 odst. 6. (ř. z. č. 470). — dlo ze dne 6. dubna 1856 (ř. z. č. 50).

⁶⁰⁾ Srov. rozh. min. fln. ze dne 16. února 1873 č. 1258. — Příl. p. Čechy č. 12, str. 45; p. Mor. č. 8, str. 33 z r. 1874.

⁶¹⁾ Při propůjčení různých úřadů d u e h o v n í e h jest povinnost učiniti oznámení za příčinou vyměření poplatku, odůvodněna pouze tehdy, když poplatky s uděleným úřadem spojené nejsou v listině propůjčovací, v dekretu a pod. určitou částkou udány. V případech, kde poplatek má neb dle vůle poplatníkovy může zapraven býti kolkem, není povinnost ta odůvodněna. Je-li povinnost oznámení učiniti, odůvodněna, vztahuje se tato jak k tomu, co úřad obdržel, jakož i k tomu, co úřad propůjčil. (Srov. rozh. min. fln. ze dne 8. března 1889 č. 22769. — Příl. p. Štyr. č. 6, str. 89.) Při zřízení nadací učiněná oznámení, kdož jest povinen vyhotoviti listinu nadační a to do 8 dnů po doručení schválení návrhu nadační listiny. By tak se dělo, mají býti toho bděti co do madael mušních a jiných nadael zbožných a dobročinných zvlášť úřadové turní a palron á t n í, a sobou bylo učiněno opatření, by i se strany mistodržitelství o každém schválení podobné nadace krátké bylo učiněno o tom oznámení příslušnému úřadu poplatky vyměřujícímu. (Srov. výn. zem. řid. fln. v Praze ze dne 11. prosince

Oznámení samo (buďsi ústní, buďsi písemné) obsahujž nejpodstatnější příznaky poplatného jednání právního. Nelze-li písemnou smlouvu a potřebné snad doklady další hned sebou předložiti, buďž žádáno za prodloužení lhůty, kterou žádost dlužno náležitě odůvodniti.⁶²⁾

Žádost za prodloužení buďž podána soudu, přísluší-li tomu o poplatném jednání sdělení učinili, jinak úřadu, jemuž jest poplatek vyměřiti.

Nebyla-li žádost za prodloužení lhůty podána neb nebylo-li prodloužení povoleno aneb nebyla-li povolena lhůta prodloužená do-
držena, buďtež strany k plnění svých povinností přidržovány tresty pořádečnými. Tresty tyto buďtež vysloveny 5 zl. až 50 zl. a po případě, že by zůstaly bez účinku, 50 zl. až 100 zl. Také mohou býti vysloveny částkou, která se rovná 5% úrokům z poplatku, který vyměřen býti má a to za dobu překročení lhůty, když poplatník neb jeho zástupce při překročení lhůty neprokáže, že podání dokladů neb průkazů ve lhůtě stanovené bylo zameškáno bez jeho viny.

Délka překročení lhůty buďž čítána ode dne po uplynutí lhůty pro podání dokladů a průkazů volně až do dne skutečného podání. — Vyslovení tresty pořádeční přísluší okresním ředitelstvům finančním neb samostatným úřadům pro vyměrování poplatků, při výkazech pozůstalostních však a vůbec, když vyšetřují základy pro vyměření poplatku soudu, soudům samým. — Za příčinou vykonání trestů pořádečných, jež se řídí dle poplatku, který teprve vyměřen býti má, vyznačíž soud — nevyměři-li poplatek samostatně — na výkazu pozůstalostním a vůbec na sdělení, jež učiní úřadu pro vyměření poplatku ustanovenému, že tento trest pořádečný byl vysloven, a jaká jest délka doby překročení lhůty.⁶³⁾

1877 č. 25.700 a ze dne 14. července 1885 č. 44.916. — Příl. p. Čechy č. 15, str. 65 z r. 1877 a č. 13, str. 67 z r. 1885).

⁶²⁾ Lhůty pro oznámení právního jednání neb pro jiné konání v zákonech kolkových a poplatkových odůvodněné učinění se proto, že by osobu, co jest pro poplatek z a v á z a n á, nacházela se v zemích uherských. (Nař. min. fin. ze dne 2. číjna 1868 § 36. (ř. z. č. 135.)

⁶³⁾ Slov. nař. min. fin. ze dne 6. dubna 1856 odst. 1. (ř. z. č. 50; — Rozh. min. fin. ze dne 29. července 1879 č. 16.785. (Příl. p. Mor. č. 6, str. 27, z r. 1880; p. Kor. č. 17, str. 98; p. Kraj. č. 4, str. 17; p. Příl. č. 16, str. 127). — Nař. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 29.

Listina právní, o níž jde, může stranou býti předložena v prvopise aneb v přepise ověřeném (notářem neb soudem). Ověřování toto jest — poněvadž výhradně za účelem vyměření poplatku předsevzato — poplatku prosto a nevrací se již stranám.⁶⁴⁾

Když by byla předložena listina v prvopise, budiž tato k žádosti strany vrácena po ukončení úředního jednání důchodkového, ku kterému náleží též přezkoumání vyměření úřadem censurním, a pak-li by bylo dříve žádáno za její vrácení, budiž za prvopis založen ověřený přepis a po případě, že by strana povinnosti této vyhověla nebyla s to, pořídíž úřad poplatky vyměřující sám přepis, obstaréž jeho ověření soudem a podržíz jej zpět jako základ pro další jednání úřední.

Strana zapravíž pak úřadu za pořízení přepisu poplatků předepsaný za úřední přepisy nevidimované, totiž 50 kr. z archu.^{65) 66) 67) 68)}

⁶⁴⁾ Rozh. mín. fln. ze dne 10. srpna 1872 č. 21.614. (Uř. p. Kraj. č. 8, str. 57.)

⁶⁵⁾ Nař. mín. fln. ze dne 30. května 1850 al. 1.—4. (č. z. č. 21 fa. — Nař. mín. fln. ze dne 13. července 1862 č. 32.365. (Věst. mín. fln. č. 30, str. 177.)

⁶⁶⁾ K žádosti strany budiž této vydáno úřadem potvrzení o tom, že oznámení bylo učiněno. Potvrzení takové budiž tehdy, když strana předloží vedle ověřeného přepisu též originál, připojeno či dáno na prvopis slovy: „Oznámeno dne . . . . . (datum buď písmeny psáno)* . . . a v polozece rejstříku B) z r. 189 . zaneseno“; jinak obsahuje potvrzení řečené dotýčenou položku rejstříku B), čis oznámení a odevzdané listiny a pomůcky. — V obou případech budiž potvrzení podepsáno při ústředním taxovním úřadě ve Vídni a při úřadech poplatkových a při okresních řídít. fln. úředníkem, jenž představeným úřadu k tomu byl ustanoven a při úřadech berních (jak hlavních tak obyčejných) berním a kontrolorem a povždy budiž potvrzení opatřeno pečeti úřední.

Na poplatné spisy soudem sdělené budiž dáváno potvrzení v knize dodací, která k týmž účelům zvlášť má býti vedena. (Nauč. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 4.)

⁶⁷⁾ Ověřené přepisy listin a dokladů nevracejí se straně; při vrácení originálů (listin právních a dokladů) se strany úřadu vrátíž strana při předložení originálů úřadem jí vydané obdržecí potvrzení a na jeho zadní straně budiž připojen podpis strany, který — nestalo-li se tak před úřadem — má býti soudně neb notariálně ověřen. Pověření takové jest poplatku prosto. Listiny soudem neb jinými úřady sdělené nebudtež nikdy vráceny straně, nýbrž opět úřadu, leda by tento zřejmě byl žádal za to, by sdělené listiny vráceny byly bezprostředně straně, již se dotýče. (Nauč. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 5., al. 3.)

⁶⁸⁾ Listiny právní a ověřené jejich přepisy, které byly dodány úřadu poplatky vyměřujícímu, budtež bedlivě uschovány a pokud se nelážují v rukou úřadů finančních, nesmí žádnému a býti dovoleno v ně nahlížeti, nesmí žá-

Pak-li by o ústně uzavřeném jednání právním ústně bylo učiněno oznámení, budiž s dotyčenou stranou sepsán protokol, který má obsahovati veškerá data o povaze jednání právních aneb aspoň nutné podklady pro kroky další.⁶⁹⁾

Při právním jednání, které se stalo o předmětu knih pozemkových a které jest předmětem poplatku přímo splatného, lze povinnosti této učiniti za dost a pokládá se za oznámení v čas učiněné, když ve lhůtě pro řečené oznámení poplatkovým zákonem položené k příslušnému soudu knihovnímu podá se žádost za knihovní zápis, jež státi se má na základě téhož jednání právního. Této žádosti budiž však přiložen kolkou prostý přepis této listiny, by mohl býti sdělen úřadu, jemuž jest poplatky vyměřovati. Povinnosti listovního jest přepis ten přehlednouti a ověřiti jej z povinnosti úřední, jest-li srovnává se s originálem.

Strana může též dále sobě vyhotoviti soudem ověřený přepis, složí-li kolkové známky pro úředně ověřený přepis potřebné (1 zl. z archu).⁷⁰⁾

Nezachová-li se strana dle právě uvedeného aneb je-li přepis stranou předložený nepotřebným, budiž z povinnosti úřední vyhotoven ověřený přepis listiny knihovní a budiž za to od strany vybrán dvojnásobný poplatek, než jaký jest vyměřen za úřední ověření přepisu (totiž 2 zl. z archu).⁷¹⁾

K vůli vybrání podobných poplatků jest soud povinen uvéstí okolnosti ty ve výměru, jaký o zapsání vydal a jaký povinen jest sděliti úřadu poplatky vyměřujícímu, který pak vycházející částku platebním rozkazem předepíše straně, již se dotýče.

dně mu vydány býti přepisy, výtahy a pod. a žádnému nesmí ze spisů těch jaké sdělení býti učiněno, vyjma osoby, jež se prokáží, že samy jsou osobami ku placení poplatku povinnými aneb že v téže příčině jsou zmocnění osob těchto. — Nešetření ustanovení toho tresce se jako nejtěžší přečin služební. (Nauč. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 9.)

⁶⁹⁾ Nauč. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 1., al. 3.

⁷⁰⁾ Při spisech podrobených poplatku škálovému neosvobozuje podání k soudu knihovnímu od povinnosti učiniti oznámení v příčině poplatku. (Srov. rozh. spr. soudu ze dne 22. listopadu 1881 č. 1859. — Budw. V. 1214.)

⁷¹⁾ Nař. min. ún. a pr. ze dne 11. listopadu 1882 §§ 1.—4. (ř. z. č. 159).

Podobně má platnost pro zapisování do knih veřejných, které se děje na základě § 2. zákona ze dne 23. května 1883 (ř. z. č. 82) z povinnosti úřední a konečně budiž se podobně zachováno, když by kdo podle § 90. zákona o knihách pozemkových pro sbírky listin potřebný přepis nepředložil aneb když by podle § 20. instrukce k zákonu o knih. poz. ze dne 12. ledna 1872 (ř. z. č. 5) do té doby, kdy sbírka listin má býti svázána, potřebný přepis nebyl dodán.⁷²⁾

Jak uvedeno, nemá žádného vlivu na povinnost, učiní-li oznámení o právním jednání, zda-li platnost tohoto visí na podmínce čili nie. Pak-li v podobných případech poplatek byl vyměřen, nemusí býti placen hned, nýbrž teprve později (v. § 163. ad a) odst. 2.), budiž další učiněno oznámení, když nastala událost, na niž visela platnost právního jednání, dědictví, odkazu atd. a to do osmi dnů počínajíc ode dne, kterého nabývalatel věci nabyl vědomosti o tom, že zmíněná událost nastala. — Oznámení to učiní-li jest při právním jednání uloženo též straně druhé, a pak-li by zemřela, její dědicům a při věcech, které dle ustanovení smlouvy darovací neb dle posledního pořizení od jedné osoby mají přejíti na osobu jinou, osobě této, a pak-li by na žive nebyla, dědicům této osoby, od které věc přechází na jinou. Veškeré tyto osoby jsou právy pokladnicí státní rukou nerozdílnou za škodu z nešetření této povinnosti vzešlou.⁷³⁾

Co do činění oznámení v záležitostech poplatkových, jest zvláště vyslovena povinnost, že každé vydání kuponů na úroky ze zápůjčky, jakož i každé vydání kuponů akciových na vybrání úroků a dividendy má býti ohlášeno.⁷⁴⁾ ⁷⁵⁾

Při právních listinách, jež jsou předmětem poplatku přímo či hotovými splatného a jež jsouce vyhotoveny ve finančním obvodu uherském do Rakouska se přenesou a má z nich zde býti na poplatek doplaceno, budiž do 14. dnů po případě ještě dříve (v. § 15., odst. 8.) učiněna o tom opověď při úradě k takovému vyměrování poplatku určeném.⁷⁶⁾

⁷²⁾ Nař. min. fin. ze dne 25. ledna 1886 č. 1877. (Věst. min. fin. č. 3, str. 11.) — Zák. ze dne 25. července 1871 §§ 90. a 91. (ř. z. č. 95).

⁷³⁾ Zák. ze dne 13. prosince 1862 § 10 (ř. z. č. 89).

⁷⁴⁾ Změn. pol. saz. ⁷³⁾/₃₆; a pozn. 5. k změn. pol. saz. ⁹¹⁾/₃₅ z r. 1862.

⁷⁵⁾ Placení poplatků z kuponů v. §§ 60., 162, odst. 4.

⁷⁶⁾ Nař. min. fin. ze dne 2. října 1868 § 31. (č. z. č. 136).

§ 147.

Komu má býti oznámení učiněno.

Za úřad, kterému jest vyměřovati poplatky, kterému o právním jednání povinné oznámení učiněno býti má, a kterému dlužno předkládati též různé výkazy a doklady, byl naznačen:

1. Při právních jednáních, jichž předmětem jest převod práva vlastnického, práva užívání neb požívání ku nemovitostem daní realní (gruntovní neb domovní) podrobených — berní (poplatkový) úřad, v jehož katastru daně gruntovní neb domovní nemovitost tato jest zanesena; není-li nemovitost ta předmětem daně realní — berní (poplatkový) úřad, v jehož obvodu má své sídlo soud, který vede dotyčné knihy veřejné; a není-li nemovitost, jíž se dotýče, ani v katastru daně gruntovní neb domovní ani v jiné knize veřejné, berní (poplatkový) úřad, v jehož obvodu nemovitost se nalézá.¹⁾

2. Při právních jednáních, jež před některým úřadem byla uzavřena a jichž předmětem jsou věci movité, berní úřad, v jehož obvodu nalézá se úřad oznámení podávající.

3. Při vkladech do knih veřejných:

a) k cíli nabytí práva vlastnického k věcem nemovitým neb práva jich užívání neb požívání, úřad, při kterém dle předcházejícího odstavce (1.) oznámení učiněno býti má o jednání právním; a

b) k cíli nabytí jiných práv, berní (poplatkový) úřad, v jehož obvodu má soud své sídlo.

4. Při nálezech soudních: berní (poplatkový) úřad, v jehož obvodu má své stanoviště soudce, jenž vynesl rozsudek v první stolici.

5. Při výkazech pozůstalostních berní (poplatkový) úřad, v jehož obvodu nalézá se instance pozůstalost pro-

¹⁾ Ze směn ných smluv budiž vyměřen poplatek od jednoho úřadu, i kdyby nemovitě věci směněné nacházely se ve dvou rozličných okresích berních. Úřad, co vyměřil, nechť sdělí věc úřadu druhému, by předešlo se dvojímu předepsání. (Srov. vým. zem. říd. list. p. Čechy ze dne 4. března 1872 č. 8912. — Příl. p. Čechy č. 3, str. 10.)

jednávající, i kdyby do pozůstalosti náležely nemovitosti patřící do jiných okresů berních.³⁾

Když nepřísluší soudům rakouským projednávatí pozůstalost poplatnou, budiz výkaz pozůstalosti podán při berním (poplatkovém) úřadě, v jehož obvodu zůstavitel zemřel, aneb při centrálním úřadě taxovním ve Vídni, když zůstavitel zemřel vně zemí rakouských.³⁾

6. Mobilní soudy vojenské mají podobná potřebná sdělení učiniti tomu úřadu (bernímu neb poplatkovému), který vzhledem na místo, kde poplatný akt byl sepsán, aneb dle zásad o upravení poměru k Uhersku v přičině příjmů poplatků ku vyměření a vybrání poplatku jest povolán (§ 148.⁴⁾)

7. Při právních jednáních v přičině nabývání nemovitosti se strany železnic na základě udělené koncese úřad náležající se v místě, ve kterém jest sídlo ředitelstva železnic, býť by nemovitosti, o něž jde, i po rozličených okresích berních byly roztroušeny.⁵⁾

Zvláštní ustanovení bylo vysloveno pro c. k. železniců výkonná ředitelstva, kterým jest pro vyměření poplatků oznamovati právní jednání o zakoupení pozemků u onoho poplatkového úřadu, jenž jest v sídle příslušného c. k. železničního výkonného ředitelstva, a to i tenkrát, když nemovitá věc, jížto se týká nákup pozemkový, leží mimo úřadů, resp. správní obvod řečeného poplatkového úřadu.

Temž poplatkovým úřadům budte také od soudů oznamovány veškeré zápisy do veřejných knih, týkající se dotčených zakupů pozemkových.⁶⁾ ⁷⁾

³⁾ Nař. min. fin. ze dne 2. prosince 1850 odst. 1.—5. (č. z. č. 470).

³⁾ Nař. m. f. ze dne 8. dubna 1854 (č. z. č. 84).

⁴⁾ Nař. min. ze dne 2. října 1868 § 24. (č. z. č. 135).

⁵⁾ Nař. m. f. ze dne 8. října 1854 (č. z. č. 268).

⁶⁾ Nař. m. f. a spr. ze dne 23. listopadu 1893 (č. z. č. 168).

⁷⁾ Dle uvedeného jsou pro vyšetřování těchto poplatků povolány výhradně řídící finanční úřady I. stolice a jeví se nyní pro toto vyšetřování kompetentním v okrsku c. k. výkonného ředitelstva železničního:

ve Vídni: c. k. ústřední úřad taxovní a sebou úřad pro vyměřování poplatků ve Vídni;

v Lánci: c. k. úřad pro vyměřování poplatků v Lánci;

v Innsbrucku: cís. král. okresní ředitelství finanční (odštělení poplatkové) v Innsbrucku.

Pro všechna ostatní právní jednání, co uzavírá e. k. státní správa železniční a co jsou předmětem poplatku přímo splatného, jest kompetentním pouze e. k. centrální úřad taxovní a sebou úřad pro vyměrování poplatků ve Vídni.

Kdy oznámení učiněno býti má, v. násl. § 149.

§ 148.

O povinnostech učiniti oznámení vzhledem k zemím rakouským a uherským.

Dle upraveného poměru o kolecích a právních poplatcích mezi zeměmi rakouskými a uherskými platí pro ohlašování poplatných listin a úředních jednání pravidla tato:

1. Právní jednání, v nichž obsaženo jest přenášeni vlastnictví, užívání neb požívání nemovitých věcí nacházejících se v obou finančních obvodech (Rakouském i Uherském), buďtež v době zákonem ustanovené ohlášeny řádně při tom úřadě ku vyměření poplatku povoláném, při kterémž zapsána jest která z nemovitých těchto věcí do katastru daně pozemkové neb domovní, aneb, (pokud by věc daní takové podrobena nebyla) v jehož obvodu má své sídlo soud, při kterémž se o věcech těch veřejně vedou knihy, aneb konečně (když by nemovitá věc zapsána nebyla ani v katastru ani v knize veřejné), v jehož obvodu věc nemovitá se nachází.¹⁾

2. Nálezy soudní, jež podrobeny jsou poplatku za přenášeni nemovitosti, buďtež vždy, nachází-li se věc nemovitá mimo finanční obvod, v němž soud sídlí, ohlášeny zároveň úřadu, jemuž dle předcházejícího odst. 1. přísluší, vyměřiti poplatek.²⁾

3. O pozůstalostech, z kterých mají bráti poplatek obě říše, buďtež v obou částech o pozůstalostech podány výkazy

v Praze: e. k. úřad pro vyměrování poplatků;
v Krakově: e. k. okresní říditelstvo finanční (odděl. poplatkové) v Krakově;
ve Lvově: e. k. úřad pro vyměrování poplatků ve Lvově;
v Terstu: e. k. úřad pro vyměrování poplatků v Terstu;
v Beláku: e. k. úřad pro vyměrování poplatků v Celovei.
(Rozh. m. l. ze dne 23. listopadu 1893 č. 16.829. — Příl. p. Mor. Rak. č. 1, str. 5; p. Štyr. č. 1, str. 2; p. Přím. č. 1, str. 6.)

¹⁾ Nař. m. l. ze dne 2. října 1868 § 17. (ř. z. č. 135).

²⁾ § 18. tamt.

zvlášť ustanovené úřadům, jimž přísluší vyměrování. — Každý takový výkaz má obsahovati celou pozůstalost, kteráž v jedné i v druhé části říše poplatku jest podrobena, zároveň však budíž vykázáno, mnoho-li jmění a závazků na jeden i na druhý obvod finanční vychází.³⁾

Tyto výkazy pozůstalosti budíž odevzdány, pokud se taková část pozůstalosti při soude projednává, tomu úřadu vyměřovacímu, v jehož obvodu projednávací soud má své sídlo.⁴⁾

Mimo tento případ budíž výkaz pozůstalých věcí nemovitých z obvodu finančního, kamž zůstavitel výhradně příslušel co stálbi občan, pak výkaz zavazeného majetku movitého, jenž se nachází tamtéž, a konečně výkaz volného majetku movitého — odevzdán úřadu pro vyměrování, v jehož obvodu zůstavitel naposled bydlel, pokud bydlisté takové nacházelo se v onom finančním obvodu, jemuž poplatek náleží.

Nebylo-li bydlisté jeho v obvodu onom, budíž výkaz pozůstalého majetku takového odevzdán tomu úřadu pro vyměrování, u něhož by právní jednání o věci nemovité muselo býti ohlášeno, aneb v jehož obvodu zavazené jmění movité se spravuje. Kdyby pak takto vyměření příslušelo rozličným úřadům, může poplatník dle své libosti kterémukoliv z těchto úřadů výkaz odevzdati, avšak má to ohlásiti spolu i úřadům ostatním.

Není-li v pozůstalosti ani nemovitých ani zavazených movitých věcí, a bydlí-li zůstavitel mimo obvod finanční, jemuž poplatek náleží, tu má býti podán výkaz pozůstalostní, pokud poplatek náleží zemím rakouským ústřednímu úřadu taxovnímu a poplatkovému ve Vídni, náležel-li by však poplatek zemím uherským, budíž předložen též výkaz poplatkovému úřadu v Pešti.⁵⁾

O poplatném majetku nemovitém a zavazeném movitém, jenž se nenalezá ve finančním obvodu, kamž zůstavitel přísluší, budíž výkaz pozůstalosti podán u toho úřadu pro vyměrování, u něhož by právní jednání o věci nemovité dle předcházejícího odstavce 1. ohlášeno býti mělo, neb

³⁾ § 19. tamt.

⁴⁾ § 20. tamt.

⁵⁾ § 21. tamt.

v jehož obvodu zavazený majetek movitý se spravuje. Kdyby takto věc náležela k rozlišeným úřadům, jest poplatníkovi na vůli dáno, podali výkaz při kterémkoliv z úřadů těchto; avšak nechť zároveň ostatním příslušným úřadům poplatkovým dá o tom věděti.⁶⁾

Nabývají-li nemovitě věci soukromá podnikatelstva železničná, a ty nemovitě věci nenačázely by se v oné části říše, kde ředitelstvo podnikatelské má své sídlo, ustanoví neb naznačí se zvláštním nařízením pro každý případ úřad pro vyměrování poplatků obvodu toho, kde nemovitá věc se nachází, by poplatek byl vyměřen a vybrán a aby se ohlášení jemu podávala.⁷⁾

Mobilní soudy vojenské mají zasílati zprávy předeepsané tomu úřadu vyměřovacímu, jeuz podle místa, kde činí se poplatné jednání, aneb dle pravidel v předcházejících odstavcích 1—3. jest povolán, by poplatek vyměřil a vybral.⁸⁾

§ 149.

Lhůta, ve které oznámení a sdělení má býti učiněno.

Oznámení poplatného jednání právního má býti učiněno:

a) Při jednáních uzavřených v zemích zdejších do osmi dnů po uzavřeném jednání.¹⁾ Že zde nelze činiti rozdíl mezi právním jednáním pod výminkou a právním jednáním bez výminky uzavřeným, bylo již uvedeno.

Den, kterého bylo jednání právní uzavřeno, nebudiž do lhůty čítán a připadá-li konec lhůty na neděli neb všeobecný svátek nějaký, lze odvarovati následky opožděného oznámení, když učiní se povinností té za dost všedního dne po neděli neb svátku nejbliže příštího.²⁾

S odchylkami od pravidla tohoto setkáváme se pouze:

1. Při soudních dražbách, při kterých počíná poplatnost platným ukončením aktu licitčního, z pravidla tedy dnem, kterého byla dražba odbyvána a pouze tehdy, že by zvláštní ratifí-

⁶⁾ § 22. tamt.

⁷⁾ § 23. tamt.

⁸⁾ § 24. tamt.

¹⁾ Popl. zák. § 44., 1.

²⁾ Rozh. m. l. ze dne 15. ledna 1852 č. 39.466. (Sb. norm. p. Čechy č. 32, str. 44.)

kace bylo potřebí, dnem, kdy tato byla dána, kde tedy mělo by oznámení či sdělení býti učiněno do 8 dnů po dražbě, byla oznamovací lhůta pro tyto případy prodloužena o dalších 14 dní a obnáší tedy 22 dnů.³⁾

2. Při prodejkách nemovitosti poručenců a opatrovanců, které nutno schváliti soudním dvorem první stolice.

Zde má se počítí lhůta 8denní po dnu, kterého okresnímu soudu oznámena byla ratifikace tohoto jednání právního se strany soudního dvoru první stolice.⁴⁾

3. Pro soudní sdělení rozsudků a nálezů soudních příněmu poplatku podrobených, pak pozůstalostí, ze kterých soudec sám poplatek vyměřil, a ze kterých, co z movitých pozůstalostí iure hereditatis odevzdaných poplatků zapraven byl kolken a konečně pro sdělení úmrtních zapsání z nedostatku jmění odbytých, jest určena lhůta do prvního téhodne každého čtvrtletí pro veškerý případy udávši se během čtvrtletí predešlého.⁵⁾

Pro soudní sdělení zapsání úmrtních (závěrkách soudních, a pozůstalostech) při vkladech do knih veřejných pro nabytí věcných odpadů stanovení lhůty, poněvadž sdělení tato mají se státi současně u vyřízení dotčeného aktu.^{6) 7)}

³⁾ Nař. m. spr. ze dne 3. května 1854 (č. z. č. 114).

⁴⁾ Nař. m. spr. a lh. ze dne 22. září 1858 (č. z. č. 155). — Nař. m. spr. ze dne 5. prosince 1875 č. 15,547 a nař. m. f. ze dne 23. prosince 1875 č. 32,756. (Přil. p. Čechy č. 1, str. 1 z r. 1876.)

⁵⁾ Nař. m. spr. ze dne 30. dubna 1894 č. 7842. (Věst. m. spr. X., č. 17. — Přil. k věst. m. f. č. 5, str. 22.) — Srv. též: Nař. m. spr. a lh. ze dne 23. března 1852 § 12. (č. z. č. 82); nař. m. spr. ze dne 20. dubna 1864 č. 3269 a ze dne 27. prosince 1888 č. 19,344. (Věst. m. f. č. 55, str. 882.)

⁶⁾ Popl. zák. §§ 46., al. 1. a 47.

⁷⁾ Poplatná akta mají býti sdělována denně úřadům, jimž jest vyměřovati poplatky a to dodací knihou účelní tomu zvlášť věnovanou. Dodací kniha tato buďž čtvrtletně soudem uzavřena a buďž v originále buďž v předpise předložena okresnímu ředitelství finančnímu resp. centrálnímu taxovnímu úřadu a úřadům pro vyměřování poplatků nejdéle do polovice měsíce po závěreč nejbližší příštího.

Centrální úřad taxovní, ostatní úřady pro vyměřování poplatků a okresní ředitelstva finanční zašlou čtvrtletně došlé jich knihy dodací odbornému účetnímu departementu II. ministeria finanční k vůli inkontrování s dotčenými zápisky v rejstříku B).

Odborný účetní departement II. vrátí knihy ty po úředním jich upotřebení dotčeným úřadům a tyto opět soudům, by jich tam dle potřeby mohlo býti užito při revizích kolkových (§ 177.) a při skontrování úradů beruleh.

Zvláštní poměry při nabytí potřebných pozemků pro stavbu soukromých železnic vyžadovaly co do oznamování poplatných jednání právních zvláštních ustanovení. Ve směru tomto budiž rozeznáváno, zda-li pro nabytí nemovitostí železnici bylo uděleno právo expropriace nebo ne.

O případech poslednějších budiž o právním jednání učiněno oznámení dle všeobecného pravidla (do 8 dnů).

V případech prvých budiž úřadu pro vyměřování poplatků povolanému prozatím předložena pouze obdržaná koncese a během 3 měsíců po zahájení dopravy na celé trati aneb i pouze na části její budiž předložen úplný seznam veškerých pro celou trať neb část její nabytých nemovitostí s mapou přehlednou, kdež obsaženy a naznačeny jsou veškeré pozemky neb parcely nabyté a sebou budiž udány výkupné ceny, na jakých po dobrém neb jinými cestami bylo se dohodnuto.

Pak-li by do té doby nebyla ještě ustanovena náhrada při všech nemovitostech nabytých, budiž dodatečně zvláštními seznamy vykazovány a až do ukončení čtvrtletně oznamovány zmíněnému úřadu s udáním výkupných cen k věci se vztahujících.

Co zvláště se týče sdělování zapsání úmrtí zvláštními knihami dodacními od případu k případu, bylo výjimečně svoleno k tomu, by sdělení tato děla se ve lhůtách, avšak nejdéle od 8 do 8 dnů, při nebezpečí z prodlení však bezvýjimečně ihned, při čemž byly soudy poukázány na požádání úřadů finančních těmto ochotně poskytnou zprávy o stavu podstaty pozůstalosti, o přihlášení se k dědění, o poměrech dědiců a pod. (Srv. nař. vrel. soudu v Praze ze dne 13. září 1881 č. 27.011 a ze dne 29. dubna 1884 čis. 12.272. — Příl. p. Čechy č. 10, str. 58.)

Naproti tomu jest povinnost úřadů finančních sdělení jim spisy soudů co možná nejrychleji opět vrátiti. (Srv. zvlášť důkladně v tom směru nař. zem. fed. Ilu. p. Tyr. a Vorarlb. ze dne 21. července 1857 čis. 9032. — Příl. p. Tyr. č. 17, str. 84.)

Při nepravdělném sdělování zapsání úmrtí zvláštních se strany soudů jsou úřady finanční poukázány, postarati se o to po případě vyžádáním intervence úřadu představeného, by nepřístojnosti ty byly odvarovány.

Dodací kniha o sdělených zapsáních úmrtí budiž soudem koncem každého roku uzavřena a nejdéle do 15. ledna roku příštího zaslána úřadu pro vyměřování poplatků ustanovenému. Úřady tyto mají se přesvědčiti, zda-li zmíněné sdělování dělo se včasné a mají pak knihy ty opět vrátiti soudu. (Nauč. o form. jed. ze dne 17. ledna 1885 § 11.)

Nařízením mín. spr. ze dne 18. září 1872 č. 11.895 byly soudy poukázány, poznamenalí výpravnou na konceptu před jeho uložením ve spisovně den, kterého poplatný akt prostředkem dodací knihy sdělen byl úřadu finančnímu.

Po podaném hlavním výkazu buďtež další nabývání na základě téže koncese oznamováno ku vyměření poplatků od případu k případu.

Úřad pro vyměrování poplatků ustanovený jest oprávněn přesvědčiti se důkladne o správnosti a úplnosti obdržených udání.

Při prodeji nemovitostí se strany takých podniků nemá míti místa odchylka od všeobecných pravidel ani co do úradu, jemuž jest poplatky vyměrovati, ani co do doby, ve které o poplatném právním jednání oznámení má býti učiněno.⁸⁾

b) Při jeduáních právních uzavřených mimo země rakouské, která však v nich mají nabytí platnosti, buďtež učiněno oznámení ve 30 dnech, když sdělaná o tom listina byla přenesena do země zdejších.

Oznámení učiníli přísluší tomu, koho listina taková v zemích zdejších došla.⁹⁾

Oznámení to buďtež učiněno i před uplynutím lhůty 30denní, dříve totiž, než-li se v zemích zdejších užije listiny k nějaké úradní potřebě neb ji se vyplní závazek listinou tou převzatý aneb na základě jejím se předsevzme jiné jednání právně zavazující.¹⁰⁾

Vznikne-li pochybnost o tom, zda-li bylo setřeno lhůty předepsané, jest poplatník povinen to prokázati. Poplatník má býti přidržen k takovému prokazování zvlášť tehdá, když v listině veškerými vydатели anebo třeba jen jedním z nich podepsané není zřejmě udána doba, kdy byla sdělána.¹¹⁾

O povinnosti zapravovati poplatek.

§ 150.

V příčině povinnosti ku zapravování poplatku sluší rozeznávati:

- a) povinnost poplatkovou, které má býti učiněno za dost kolkem, buď za sebe sama aneb i v záležitostech osob cizích, a
- b) povinnost, která vyžaduje zapravení hotovými.

⁸⁾ Nař. m. l. ze dne 8. října 1854 (ř. z. č. 208).

⁹⁾ Popl. zák. § 44. 2.).

¹⁰⁾ Popl. zák. § 23.

¹¹⁾ Popl. zák. § 24., pak § 44. 3.), pak ul. posl.